

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/340/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714210586
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5714210586.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu, v právnej veci navrhovateľa - H. B., nar. X.X.XXXX, prihlásený k adrese trvalého pobytu J. U. XX Q., s adresou pre doručenie : B. B. X, (nezdržujúci sa ani na adrese trvalého bydliska ani na adrese udanej pre doručenie) v zastúpení súdom ustanoveným opatrovníkom - Mesto Martin proti otcovi - Ing. H. B. (ako osoba povinná platiť výživné) nar. XX.X.XXXX, toho času v Ústave na výkon trestu odňatia slobody, so sídlom Ilava, Mierové námestie 1, o zvýšenie výživného, o odvolaní Ing. H. B. proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 5C/209/2014-121 zo dňa 30.6.2016 takto

rozhodol:

Odvolanie Ing. H. B. o d m i e t a .

Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom zamietol návrh navrhovateľa o zvýšenie výživného. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá na ich náhradu právo.

2. Vychádzal z toho, že povinnosť otca platiť výživné na navrhovateľa vo výške 80 eur je určená starším právoplatným rozhodnutím (rozhodnutie OS Martin č.k. 10 C 222/2010 - právoplatnosť nadobudlo 26.1.2011) a nad uvedenú výšku výživného bolo tiež už právoplatne rozhodnuté posledným predchádzajúcim rozsudkom (návrh bol zamietnutý). Pokiaľ ide o rozhodnutie o trovách konania, aplikoval normu v ust. § 142 ods. 2 O.s.p. vzhľadom na čiastočný úspech/neúspech každého z účastníkov konania.

3. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a zastavenia konania podľa § 159 CSP.

4. Namietal, že okresný súd mal konanie zastaviť podľa § 104 ods. 1 O.s.p. a konanie mal „dokončiť“ v rámci konania o zrušenie výživného k plnoletému vedeného na tamomšom súde pod sp.zn. 10C/71/2014. V danej veci je vytvorená prekážka litispendencie, nakoľko konaniu v aktuálnej veci predchádza konanie vedené pod sp.zn. 10C/71/2014. Totožnosť konaní je daná totožnosťou subjektov (otec a syn) a predmetov konania (výživné na plnoletého).

5. Krajský súd , ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej iba „CSP“) postupujúc bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) odvolanie , ako podané neoprávnenou osobou, odmietol podľa § 386 písm. b/ CSP.

6. Krajský súd z obsahu spisu zistil, že navrhovateľ (dospelý syn) sa podaným návrhom dňa 30.7.2014 domáhal voči otcovi (ako osobe výživou povinnej) určenia výživného na sumu 300 eur mesačne počnúc 30.7. 2014. Okresný súd návrhu navrhovateľa vyhovel čiastočne, keď rozsudkom č.k.5C/209/2014-57 zo dňa 5.3.2015 (v poradí 1. rozsudok) uložil otcovi prispievať na jeho výživu 80 eur mesačne a návrh navrhovateľa nad sumu 80 eur mesačne zamietol. Krajský súd v Žiline uznesením č.k. 10 Co/330/2015-74 zo dňa 25.11.2015 zrušil rozsudok vo výroku o stanovenej vyživovacej povinnosti otca vo výške 80 eur mesačne a v rozsahu tohto zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie. Nedotýkal sa tej časti rozsudku ktorou návrh navrhovateľa nad sumu 80 eur mesačne okresný súd zamietol (uvedený výrok totiž odvolaním napadnutý nebol). Okresný súd v poradí 2. rozsudku (napadnutý odvolaním otca) po konštatácii, že navrhovateľ sa v podstate domáha zvýšenia výživného zamietol jeho návrh aj ohľadne sumy výživného 80 eur mesačne . V dôsledku toho nedošlo k nijakému „zásahu“ do práv a oprávnených záujmov odvolateľa, odvolaním napadnutým rozsudkom mu nevznikla ani nebola deklarovaná nijaká jeho povinnosť, následne bolo nutné uzavrieť, že nebol/nie je osobou (subjektívne) oprávnenou na podanie odvolania proti predmetnému rozsudku.

7. Vzhľadom na uvedené krajský súd nemal inú možnosť, než odvolanie žalovaného odmietnuť.

8. Možno len doplniť, že konanie o zrušenie vyživovacej povinnosti k plnoletému nezakladá prekážku litispendencie vo vzťahu k aktuálnemu konaniu, keďže nejde o obsahovo totožné nároky - spor o zrušenie vyživovacej povinnosti otca stanovenej pôvodným (posledným) rozhodnutím vo výške 80 eur mesačne vs. spor v podstate o zvýšenie výživného nad 80 eur (aj keď okresný súd napadnutým rozsudkom rozhodol o nároku žalobcu o určenie výživného do, resp. na 80 eur, ktorý zamietol vzhľadom k tomu, že v danej výške už existuje súdne rozhodnutie o výživnom, a to uznesenie o schválení zmiernosti č.k. 10C/222/2010-34 zo dňa 13.1.2010; hoci správne mal konanie zastaviť). Vzhľadom k tomu, že žalovaný nie je/nebol oprávnený na podanie odvolania proti napadnutému rozsudku, s prihliadnutím na to, že napadnutý rozsudok nemá/nebude mať vplyv na rozhodnutie súdu v konaní o zrušenie vyživovacej povinnosti k plnoletému, krajský súd v aktuálnom odvolacom konaní neodstraňoval nedôslednosť v postupe okresného súdu (zamietnutie návrhu namiesto zastavenia konania).

9. S účinnosťou od 1.7.2016 (viď. Zákon č.161/2015 Z.z. o civilnom mimosporovom poriadku, ďalej CMP) konanie vo veciach výživného plnoletých osôb je konaním tzv. mimosporovým, zohľadnením tohto charakteru konania odvolací súd postupujúc podľa § 396 ods.1 Civilného sporového poriadku v aplikácii s § 52 Civilného mimosporového poriadku žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Vychádzal z tohto, že v mimosporových konaniach platí zásada, že každý z účastníkov si sám znáša trovy ktoré v konaní platil, od tejto zásady nebol dôvod sa odchýliť, keďže nezistil výnimku pre rozhodovanie o nároku na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 53 až 55 Civilného mimosporového poriadku.

10. Toto rozhodnutie krajského súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu dovolanie n i e j e prípustné.